

پیام سندیکا

پیام سندیکا

پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۱۱۶ / سال یازدهم / مهر ماه ۱۴۰۱ / نشریه سندیکاهای کارگری ایران

ما مردم خاورمیانه هستیم،
بعضی هامان در جنگ کشته می شویم،
بعضی در زندان، بعضی در جاده،
بعضی در دریا، حتی بلندترین کوهها هم
انتقام تنهایی شان را از ما می گیرند، چرا که
ما شغل مان مردن است.

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آور سندیکاهای کارگری ایران شماره ۱۱۶
سال یازدهم / آبان ماه ۱۴۰۱ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

اطلاعه های سندیکاهای کارگری ص ۱

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور ص ۵

حال و روز کارگران پروژه های جنوب زیر سایه پیمانکاران ص ۲۱

به مناسبت خیزش کارگران پروژه ای! ص ۲۶

به مناسبت سالروز تصویب قانون کار! ص ۲۹

اتاق بازرگانی و اصلاح قانون کار! ص ۳۱

بیکرها بر خاک، آرمان ها بریاست! ص ۳۲

چرا سندیکاهای کارگری برای طبقه کارگر اهمیت دارد؟ ص ۳۷

استاندارد جهانی برای خانه دار شدن ص ۴۳

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی ص ۴۴

مقاله نامه ۸۷ آزادی سندیکاها ص ۴۶

استفاده از اقتدار و نتایج آن! ص ۴۸

جولیان آسانز ص ۴۹

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/ چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

هیات تحریریه سندیکای کارگران فلز کارمکانیک ایران

برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای

کارگران فلز کارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی

سندیکا در تلگرام به آدرس

= کانال رسمی سندیکای کارگران فلز کارمکانیک ایران

مراجعه کنید

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

قانون کار، دستاورد ۷۶ ساله کارگران!

با تصویب قانون کار در ۲۹ آبان ۱۳۶۹ ضربه سختی به تفکر عقب مانده ای که کارگران را همچون حیوانات می دید، خورد. اما کارگران نیز در این نبرد، حق تشکل مستقل، حق اعتصاب را از دست دادند. تشکل های مذهبی و مورد حمایت دولت وقت نه تنها در این ۳۲ سال نتوانستند قوانین قانون کار را تحکیم بخشند بلکه با دولت ها بر ضد این قانون همدستی کرده ذره ذره قوانینش توسط بخشنامه ها بی اثر شد. خارج کردن کارگاههای زیر ۱۰ نفر و خارج کردن مناطق آزاد تجاری از زیر شمولیت قانون کار بخشی از این مسامحه است. در حال حاضر شورای گفتگوی اتاق بازرگانی، بخشی از مسوولین وزارت کار، موسسه خیریه نذر و اشتغال اصفهان به دنبال نابودی قانون کار و به قول خودشان اصلاح (بخوان نابودی) قانون کار هستند. مافیای لانه کرده در دولت برای سودجویی بیشتر با توافق مجلس به دنبال خانه خراب کردن کارگران از جمله فروش بانک رفاه کارگران به بخش خصوصی هستند. مافیا دست اندازی به ثروت کارگران را از مدتها قبل آغاز نموده است.

خواهران و برادران شاغل و بازنشسته، یکشنبه ۲۹ آبان را به روز اعتراض به این خیانت های آشکار به طبقه کارگر کرده عوامل بدبختی امروزمان را که در لباس کارگر به طبقه شان خیانت کردند را رسوای عالم خواهیم کرد. ما ضمن پاسداشت مبارزات پدرانمان در یکصدساله اخیر برای بهبودی وضعیت زحمتکشان، هم پیمان می شویم و اجازه نخواهیم داد زندگی ما و فرزندانمان بازیچه دست عده ای مافیای انسان نما شود.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران / بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی /
 بازنشستگان فلزکارمکانیک / بازنشستگان صنعت چاپ / بازنشستگان شهاب
 خودرو / بازنشستگان مستقل قزوین / بازنشستگان مستقل رامهرمز /

مهسا، نیکا، آرتین همه فرزندان ایران زمین!

آنچه در شیراز رخداد، فجیع و غیرقابل باور است. اما جدا کردن فرزندان ایران زمین از آن هم فجیع تر است.

همانطوری که باید حقیقت مرگ مهسا امینی و نیکا شاکرمی مشخص شود باید پشت پرده آدمکشی شیراز نیز آشکار گردد.

در ایران همه روزه کودکانی همسن آرتین کشته، مورد تجاوز، و به بردگی کشیده می شوند و یا در خیابان ها با جل پاره ای به دنبال نان پاره ای هستند ولی دیده نمی شوند، آیا نباید برای این فرزندان غم زده بود؟ چرا سیاست هایی که باعث رنج و مرگ خاموش کودکان مان می شود را بازگو نمی کنیم؟ چرا نمی گوئیم چگونه دومین کشور دارنده ذخایر نفت و سومین دارنده منابع گازی جهان، هموطنانش باید سر در سطل زباله داشته باشند تا نمیرند؟

مرگ همه هموطنان مان سخت و دردآور است. هر روزه در همین خبرگزاری کار ایران (ایلنا) متعلق به خانه کارگر می خوانیم که کارگران به دلیل عدم ایمنی کشته می شوند و به خاطر نگرفتن حقوق عقب مانده خود را می کشند. چرا برای این جانباختگان پدر و مادر پیدا نمی شود؟ چرا برای بازنشستگی که در زیر خط فقر هر روزه می میرند کسی فریاد و اوپلا سر نمی دهد؟

دلیل تمامی پرسش های بالا سیاست های نئولیبرالیستی است که با یک فرمان قدرت خرید مردم را ۴ برابر از بین برد و باعث این آشفتگی در سراسر ایران شده است. سیاست های رانت خوارانه و نبود قوه قضاییه ای که داد مردم را از اختلاسگران و آقازاده هایی که حق بی شرافتی شان را به اصطلاح از سفره انقلاب برداشته و در دامان آمریکا و کانادا به خوشگذرانی می گذارند و پدرانشان در ایران دسته های مافیایی در ارکان تصمیم گیری دارند، خشم مردم را برانگیخته است.

شیراز پاره ای از وطن ماست، همچنانکه زاهدان و سقز و تهران.

ما همه سیاست‌هایی که باعث کشته شدن مردم ایران از طریق تروریسم می‌شود را محکوم می‌کنیم. این تروریسم چه خاموش باشد مانند گرانی و تورم و بیکاری تحمیل شده به مردم و چه مانند آنچه در شیراز اتفاق افتاد، مورد اعتراض ماست و حق خود را برای اعتراض به سیاست‌های خانه خراب کن اقتصادی و فرهنگی و اجتماعی محفوظ می‌داریم. حق اعتراض در اصل ۲۷ قانون اساسی برای همه مردم ایران در نظر گرفته شده است و هیچ مقامی نمی‌تواند این حق را از مردم ایران سلب کند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای کارگران بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکارمکانیک

بازنشستگان صنعت چاپ

بازنشستگان شهاب خودرو

بازنشستگان مستقل قزوین

بازنشستگان مستقل رامهرمز

بازنشستگان مستقل بابل

۷ آبان ۱۴۰۱

زندان و تبعید هم چاره کار نیست!

با اعلام احکام ظالمانه علیه کوشندگان سندیکای کارگران شرکت واحد و کوشندگان عضو شورای فرهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران آنچه به عقب بر خواهد گشت فروکش فعالیت های سندیکایی است. محمد حبیبی به ۳ سال و هفت ماه حبس، جعفر ابراهیمی به ۴ سال و ۶ ماه حبس و رسول بداقی به ۴ سال و ۶ ماه حبس محکوم شده اند. هر سه معلم عضو شورای فرهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران هستند که نقش فعالی در اعتراضات سراسری ایران بر عهده دارد.

در اطلاعیه سندیکای برادر، سندیکای کارگران شرکت واحد چنین آمده است: «سندیکای کارگران شرکت واحد احکام ظالمانه شش سال حبس تعزیری و دو سال تبعید و ممنوعیت فعالیت علیه کارگران زندانی رضا شهابی و حسن سعیدی را شدیداً محکوم می کند. این فعالین شناخته شده ی سندیکای کارگران شرکت واحد هیچ جرمی جز حمایت از حقوق ابتدایی و بدیهی کارگران و فعالیت علنی سندیکایی مرتکب نشده اند و همکاران ما باید فوری و بدون قید و شرط آزاد گردند.»

اگر امروز خروشی در جامعه پدید آمده است حاصل رنج ها، مرارت ها، زندانی کشیدن ها و ضرب و شتم کنشگران سندیکایی است که در بدترین شرایط جامعه در سالهای ۱۳۸۴ به بعد سکوت جامعه را شکستند و ندای حق خواهی سر دادند.

امروز این احکام هم نمی تواند نه جامعه را مرعوب کند و نه سندیکالیست ها را. شهابی، بداقی، سعیدی، حبیبی و ابراهیمی تنها نیستند، جنبش کارگری و جامعه ایران از این فرزندان خود حمایت بی دریغ خواهد کرد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

اول آبان ۱۴۰۱

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

اعتصاب در ذوب آهن!

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با فراخوان داده شده در روز ۲۲ آبان و نصب آن در قسمت های مختلف شرکت ذوب آهن امروز ۲۴ آبان کارگران بخش های کک سازی، مکانیک نت، کوره بلند، الگومراسیون، ریخته گری اعتصاب را از صبح ساعت ۸ یا علی گویان آغاز کرده و به سمت ساختمان اداری و سپس مسجد الغدیر راهپیمایی کردند. در ساعت ۹ و ۳ دقیقه پیامکی برای کارگران ارسال شد با این عنوان: «همکار گرامی، با سلام. به منظور قدردانی از تلاش

های جنابعالی در کسب رکوردهای تولید ششماهه مبلغ ۱۰ میلیون ریال در کارت پارسیان شارژ می گردد. ذوب آهن اصفهان» این پیامک تحقیر کننده باعث اعتراضات بیشتر کارگران گردید. کارگران اعلام کردند در صورت بی‌اعتنایی مدیریت فردا هم اعتصاب ادامه خواهد داشت. کارگران بخش کک سازی در روز ۱۸ آبان دست به اعتراض زده بودند و مدیران شرکت با وجود وضعیت خوب مالی، به خواسته‌های کارگران بی‌اعتنایی کردند. کارگران چندسالی است به دنبال طبقه بندی مشاغل و مهمتر از همه پاداش رکورد می باشند و با توجه به اینکه از دوسال گذشته طبق گفته مدیران عامل وضع مالی ذوب آهن خوب شده است و حتی هلدینگ صدر تامین ذوب آهن با صدور محصولات شرکت به سودهای نجومی دست یافته اما در مورد کارگران خست به خرج می دهند.

متن فراخوان اعتصاب به این شرح است:

به نام خدا

بیایید تا آیندگان از ما به نیکی یاد کنند.

با درود فراوان خدمت کارگران شاغل در ذوب آهن اصفهان

موضوع: فراخوان برای تجمع کارگران شاغل در ذوب آهن اصفهان در روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۱/۸/۲۴

ما کارگران با تمام کمبود و مشکلاتی که در کارخانه داشته ایم و داریم و با توجه به فرسودگی بالای تجهیزات، بی‌تدبیری مدیران نالایق از جان مایه گذاشتیم و در سال گذشته به گفته مهندس یزدی زاده کارخانه را از ورشکستگی به سوددهی رسید و با تلاش همکاران عزیز هر ماه یک رکورد، تندیس جدید برای کارخانه به دست آوردند ولی متأسفانه در روز ۱۸ آبان ماه در تجمع کارکنان کک سازی

به نام خدا

بباید تا آیندگان از ما به نیکی یاد کنند

با درود فراوان خدمت کارگران شاغل در ذوب آهن اصفهان

موضوع: فراخوان برای تجمع کارگران شاغل در ذوب آهن اصفهان در روز سه شنبه به تاریخ: ۱۴۰۱/۸/۲۴

ما کارگران با تمام کمبود و مشکلاتی که در کارخانه داشتیم و داریم و با توجه به فرسودگی بالای تجهیزات، بی تدبیری مدیران نالایی از جان مایه گذاشتیم و در سال گذشته به گفته مهندس پردی زاده کارخانه از ورشکستگی به سوددهی رسید و با تلاش همکاران عزیز هر ماه یک رکورد، ندیس جدید برای کارخانه به دست آوردند ولی متأسفانه در روز ۱۸ آبان ماه در تجمع کارکنان کک سازی مهندس بهرامی و مهندس رضوانیان با تمام وفاحت و دروغبویی در جواب اعتراض کارگران گفتند کارخانه اوضاع مالی خوبی ندارد ما رپرفرض کرده اید؟؟؟؟

یک بار برای همیشه باید جلوی این دروغبویی و بی عدالتی بایستیم!

در روز ۲۴ آبان ماه تمامی همکاران اعم از روز کار و چهار شیفت ((چه در محل کار، چه در حال استراحت)) پس از نیت و روزه در جلوی ساختمان اداری بخش خودتان تجمع کنید و سپس به سمت مسجد القدر (۸۰۷) حرکت کنید و در ساعت ۸:۳۰ در محل مورد نظر حضور پیدا کنید.

همکاران عزیزمان رعایت نکات زیر توجه داشته باشید در هر شرایطی از تصمیم خود صرف نظر نکنید اگر هوا مناسب نبود به داخل مسجد می رویم.

۱- ما فقط برای گرفتن حق و حقوق واقعی، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل بدون اشکال و به صورت صحیح و موارد مهم همگانی تجمع میکنیم و از صحبت کردن در مورد خواسته های فردی جداً خودداری کنید و اجازه بدهید همگانی که اطلاعات مناسب و فن بیان خوبی دارند صحبت کنند چون با جماعتی زبان باز و دورو طرف هستیم.

۲- از شایعات دوری کنید و در هر شرایطی به سمت محل تجمع مسجد القدر (۸۰۷) حرکت کنید.

۳- برادران و همکاران انتظامات و حفاظت فیزیکی از شما تشکر می کنیم که محل امن و به دور از تنش برای کارکنان فراهم می کنید از شما خواهش می کنیم که به کارگران زحمتکش احترام بگذارید و موجب آزار آنها نشوید چون فقط به دنبال حق و حقوق قانونی خودشان هستند که این شامل شما هم میشود. یا در کنار حق بایستید یا در مقابل حق - فقط مطمئن باشید کارگران فراموش نمیکنیم رفتار شما را.

۴- آقای خباز نماینده (شریف و کاردان ما) کارکنان کک سازی از شما به خاطر برخورد برخورد ناشایست و اجازه دادن به صحبت کردن شما، آن هم فقط به دلیل عدم شناخت کافی از شما بپوش می خواهیم و نیز روز جمعه ماه حضور شما احتیاج داریم. (در صورت نگرفتن نتیجه و جواب تا یکشنبه ۲۵ آبان ماه اعتراضات ادامه دارد.)

به یزدان که گروما خورد داشتیم کجا چنین سرانجام بد داشتیم

با آرزوی روزهای بهتر

لطفاً کارگران بزرگتر را اطلاع رسانی کنید

مهندس بهرامی و مهندس رضوانیان با تمام وقاحت و دروغگویی در جواب اعتراض کارگران گفتند کارخانه اوضاع مالی خوبی ندارد. ما را چه فرض کرده اید؟؟؟

یک بار برای همیشه باید جلوی این دروغگویی و بی عدالتی بایستیم:

در روز ۲۴ آبان ماه تمامی همکاران اعم از روزکار و چهار شیفت «چه در محل کار، چه در حال استراحت» پس از ثبت ورود در جلوی ساختمان اداری بخش خودتان تجمع کنید و سپس به سمت مسجد الغدير (۸،۷) حرکت کنید و در ساعت ۸،۳۰ در محل مورد نظر حضور پیدا کنید.

همکاران عزیزمان رعایت نکات زیر توجه داشته باشید در هر شرایطی از تصمیم خود صرف نظر نکنید اگر هوا مناسب نبود به داخل مسجد می رویم

۱- ما فقط برای گرفتن حق و حقوق واقعی، اجرای طبقه بندی مشاغل بدون اشکال و به صورت صحیح و موارد مهم همگانی تجمع می کنیم و از صحبت کردن در مورد خواسته های فردی جدا خودداری کنید و اجازه بدهید همکارانی که اطلاعات مناسب و فن بیان خوبی دارند صحبت کنند چون با جماعتی زبان باز و دور و طرف هستیم. ۲- از شایعات دوری کنید و در هر شرایطی به سمت محل تجمع مسجد الغدير (۸،۷) حرکت کنید. ۳- برادران و همکاران انتظامات و حفاظت فیزیکی از شما تشکر می کنیم که محل امن و به دور از تنش برای کارکنان فراهم می کنید از شما خواهش می کنیم که به کارگران زحمتکش احترام بگذارید و موجب آزار آنها نشوید چون فقط به دنبال حق و حقوق قانونی خودشان هستند که این شامل شما هم میشود. یا در کنار حق بایستید یا در مقابل حق فقط مطمئن باشید ما کارگران فراموش نمیکنیم رفتار شما را. ۴- آقای خباز نماینده (شریف و کاردان ما) کارکنان کک سازی از شما به خاطر برخورد ناشایست و اجازه ندادن به صحبت کردن شما، آن هم به دلیل عدم شناخت کافی از شما پوزش

می خواهیم و در روز تجمع ما به حضور شما احتیاج داریم. (در صورت نگرفتن نتیجه و جواب قانع کننده چهارشنبه ۲۵ آبان ماه اعتصاب ادامه دارد.)

به یزدان که گر ما خرد داشتیم کجا چنین سرانجام بد داشتیم

با آرزوی روزهای بهتر

لطفا عکس بگیرید و اطلاع رسانی کنید.

کارگران ذوب آهنی حق خود را می خواهند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، دومین روز اعتصاب کارگران بخش های مختلف ذوب آهن بخش های کک سازی، مکانیک نت، کوره بلند، الگومراسیون، ریخته گری چهارشنبه ۲۵ آبان ماه ۱۴۰۱، با قول های مدیریت و نماینده وزارت کار موقتاً به پایان رسید. کارگران با همکاران خود هماهنگ کرده بخش های تولیدی را با کمترین تولید به روز دوم رسانده تا مدیریت بداند تصمیم کارگران

جدی است. کارگران اعتصابی که در مقابل ساختمان مدیرعامل تجمع کرده بودند خواستار پاسخگویی مدیرعامل به خواسته هایشان گردیدند. پس از ساعتی چند تن از مدیران به نمایندگی از سوی مدیرعامل و نماینده وزارت کار که به نوب آهنگر آمده بود قول اجرای طبقه بندی مشاغل را پس از ۱۵ سال داد. کارگران اعلام کردند اگر قرار باشد با وعده های بی پشتوانه آنان را سرگرم کرده و امروز و فردا کنند کارگران بدون اعلام قبلی به اعتصاب بر خواهند گشت و این بار دیگر تولید به صفر خواهد رسید.

کارگران ایران خودرویی سرگردان دروغگویی!

ایران خودرو

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، بعد از اعتصابات سال گذشته در ایران خودرو تهران و تبریز مدیرعامل وقت قول داد تا چند ماه دیگر طبقه بندی مشاغل در این کارخانه ها اجرایی خواهد شد. بیش از ۱۰ ماه است که مدیران ایران خودرو قول همان چند ماه دیگر را تکرار می کنند ولی از طبقه بندی مشاغل خبری نیست.

یک کارگر ایران خودرویی متخصص با ۲۰ سال سابقه و ۱۰۰ ساعت اضافه کاری و شیفیت ماندن مرتب دستمزدی در حدود ۱۸ میلیون تومان می گیرد که با کسر ۱۰۰ ساعت اضافه کاری و مزایا و سختی کار و شیفیت ها، پایه حقوقی در حدود ۸ میلیون تومان می شود. یعنی ۲۰ سال کار کنی و لیسانس داشته باشی و دوره دیده هم باشی برای ۸ ساعت کار ۸ میلیون در ایران خودرو خواهی گرفت.

یکی از دلایل عدم طبقه بندی مشاغل این است که چنانچه طبقه بندی مشاغل در ایران خودرو صورت بگیرد آن هم بعد از ۸ سال بی تردید حداقل حقوق کارگران ۲ برابر خواهد شد و دیگر نمی توان حقوق های نجومی به مدیران بی عرضه داد.

مجمع مس سرچشمه و مطالبات کارگری در پاییز ۱۴۰۱

بر اساس گزارش دریافتی از گزارشگر پیام سندیکا در مجمع مس سرچشمه، در پاییز سال ۱۴۰۱، وضعیت نامناسب معیشتی برای اقشار زحمت کش جامعه استمرار دارد و در همین ارتباط برخی شرکت های اقماری شرکت ملی صنایع مس، پرداخت مطالبات پرسنلی خود را مطابق زیر در جریان دارند:

_ شرکت پارسیان دست به گریبان مشکلات مالی پروژه اش است و وضعیت نقدینگی کارگاهی بسیار بغرنجی دارد.

_ شرکت متبا نیز معوقه های پیمانکاران دست دوم را در پیش داشته و سطح دستمزد پرداختی ایشان به پرسنل بسیار پایین است و با توجه به هزینه های بالای نفقات در زندگی روزمره شان، برخی از نفقات شرکت مجبور به ترک شغل و جستجوی شغل پردرآمد تر شده اند.

_ شرکت نیروصنعت سرچشمه تاکنون موفق به پرداخت حقوق شهریور ماه نفرات خود شده است.

_ شرکت داریان پیمانکار فلوتاسیون سرباره، تا شهریور ماه مطالبات نفرات خود را پرداخت کرده است.

_ شرکت مینا در پرداخت حقوق به روز رسانی شده.

_ شرکت رامپکو مطابق روند مناسب قبلی اش در به روزرسانی حقوق پرسنل موفق بوده است.

_ شرکت جهان پارس نیز موفق به پرداخت حقوق مهرماه گردیده است.

گزارشگر پیام سندیکا- مجتمع مس سرچشمه

سودجویی پیمانکاران، با نابودی کارگران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در بیمارستان مدنی به هیچوجه مسایل ایمنی کارگران رعایت نشده و کارگران در معرض بیماری های بسیاری قرار دارند.

شعبانی از کارگران رخشویخانه بیمارستان مدنی با ۱۲ سال سابقه کار در این قسمت به دلیل کار با مواد پاک کننده مبتلا به بیماری ریوی گشته و در بیمارستان بستری گردیده است.

این تنها مشکل کارگران این بیمارستان نیست. کارگران خدماتی این بیمارستان ۵ ماه حقوق عقب افتاده از پیمانکارشان طلب داشتند که امروز ۱۴ آبان فقط ۲ ماه حقوقشان پرداخت شده است و مابقی معلوم نیست کی پرداخت خواهد شد.

مدیران بیمارستان و بازرسین وزارت کار چشم هایشان را به این بی قانونی ها بسته اند.

اعتصاب در داروخانه ها!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، دیروز کلیه مسولین فنی داروخانه های شهرک صنعتی الوند قزوین دست به اعتصاب زده و داروخانه ها را به تعطیلی کشاندند. دستمزد کم و عقب افتادن حقوق ها از جمله موارد این اعتصاب است.

با نپرداختن بدهی بیمه های تکمیلی تامین اجتماعی (آتیه سازان) به داروخانه ها بخش بزرگی از داروخانه ها، مراکز درمانی، مراکز چشم پزشکی از یک ماه قبل اعلام کردند بیمه شده های طرف قرارداد این بیمه تکمیلی آتیه سازان را پذیرش نخواهند کرد.

خانه کارگر قزوین و مسولین تامین اجتماعی که از این اعتصاب غافلگیر شده بودند تلاش دارند هرچه سریعتر موضوع را حل کنند.

وضعیت ناگوار داروخانه های قزوین!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با اعتصاب مسول فنی داروخانه ها در شهرستان قزوین به دلیل عدم پرداخت بدهی تامین اجتماعی به داروخانه ها در رابطه با حق فنی که منجر به عقب افتادن دستمزدهای مسول فنی داروخانه ها گردیده بود همچنان ادامه دارد و دانشگاه علوم پزشکی قزوین نیز دستور داده است داروخانه هایی که مسول فنی ندارند از دادن دارو خودداری کنند که عملن باعث بسته شدن داروخانه ها خواهد گردید.

با تمام تلاشی که مسوولین خانه کارگر قزوین برای حل این مشکل و بازگرداندن مسوولین فنی داروخانه ها به محل کار کرده اند، اعتصاب همچنان ادامه دارد.

تاخیر در پرداخت حق فنی به گفته علیرضا حیدری عضو ارشد خانه کارگر تهران: «مراکز طرف قرارداد سازمان تامین اجتماعی به بیش از یکسال رسیده است»

آنچه در این میان اتفاق افتاده است سرگردانی خانواده بیماران تامین اجتماعی در قزوین است.

گزارشات کارگری از پروژه های نفت و گاز

۱- اعتصاب در سکوهای نفتی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به روند گفتگوهای دو ماهه با مسوولین شرکت نفت از آقای مهندس امیری تا مهندس مشکین فام در رابطه با خواسته های کارگران از جمله روشن شدن وضعیت مرخصی استحقاقی، اضافه کاری، حق دریا، طبقه بندی مشاغل که با آمدن کارگران شرکت فاتح صنعت و نماینده کارگران افق جهان پارس در تهران صورت گرفت و آقای گیلانی نژاد نماینده ۲ هزار کارگر پروژه ای و مسوولین شرکت نفت برگزار شد، نمایندگان کارگران به مسوولین مذاکره کننده فرصتی دوماهه برای ترتیب اثر دادن به این خواسته ها را دادند. حتی در سفر اخیر مهندس متجلی به منطقه و قول اجرایی شدن مطالبات کارگران، توسط ایشان تاکید شد.

مهلت ۲ ماهه به پایان رسید و خبری از اجرا شدن درخواست های کارگران در هاله ای از ابهام است. به همین خاطر کارگران دیروز موضوع اعتصاب را به مهندس سلیمی حفاظت نفت و گاز اطلاع دادند و از امروز صبح ۱۵ آبان

کارگران شرکت های فاتح صنعت و افق جهان پارس در محوطه سکو اعتصاب کردند.

۲- کارگران سکوهای نفت و گاز در انتظار تصمیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با اعتصاب دیروز (۱۵ آبان) کارگران سکوهای نفتی و آمدن ۲ تیم از مسوولین برای حل موضوع درخواست های کارگران و اعزام دو نماینده کارگران مشغول به کار در دریا به خشکی و قول این مسوولین که تا پنجشنبه موضوع را حل خواهد کرد ظهر دیروز کارگران موفقن به سرکار بازگشتند.

کارگران اعلام کرده اند مذاکره ای در کار نیست و چنانچه درخواست های قانونی شان نادیده گرفته شود دیگر به حرف نمایندگان خود نیز توجه ای نکرده و دوباره اعتصاب تا حصول نتیجه را آغاز خواهند کرد.

امروز ۱۶ آبان جلسات مسوولین برای حل و تعیین تکلیف خواسته های کارگران برگزار شد. مسوولینی از وزارت کار، نفت و گاز، و حراست برای اعلام نظرات خود در خصوص خواسته های کارگران نشست داشتند.

در یک اقدام غیرمنتظره پیمانکار فاتح صنعت به کارگران اعلام کرد: «نفر پیاده خواهد کرد» یعنی کارگران را به خشکی خواهد فرستاد که این عمل تحریک آمیز بین کارگران این شائبه را ایجاد کرد: «که چرا او ما را به اعتصاب تحریک می کند؟ تا به چه مقصود پلیدی برسد؟ آن هم هنگامی که نیروهای امنیتی به این جلسه آمده اند؟» که با اقدام هوشیارانه کارگران ناکام ماند.

کارگران می گویند در حالی که پیمانکار موظف بوده قرارداد را به صورت کامل برای کارگران اعمال کند اما از مبلغ ۷۰ درصد افزایش قرارداد پایه برای حق دریا و ۷۰ درصد حق سختی کار و ۱۰ درصد محرومیت از خانواده، را به کارگران نداده است و این باعث شده بطور مثال یک کارگر رسمی ایمنی ۲۶

میلیون با رتبه ۱۳ حقوق بگیرد در حالی که در همان سکو کارگر شرکت پیمانکاری با رتبه ۱۶ فقط ۱۲ میلیون حقوق می گیرد.

یکی از ترفندهای شرکت های پیمانکاری در حال حاضر این است که چون قراردادهایشان رو به اتمام است تلاش دارند یا با تحریک کارگران و ورود عناصر امنیتی و یا با نادیده انگاشتن اعتراضات کارگران، موضوع را تا پایان قراردادشان طولانی کرده و با بالا کشیدن طلب های دستمزدی کارگران، از پرداخت این حقوق شانه خالی کنند.

سالهست کارگران و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران خواستار حذف پیمانکاران از عرصه کار هستند تا به دزدی های آشکار این شرکت های حق خور پایان داده به حق خود برسند.

۳- کارگران در اجرایی شدن حق خود مصمم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز سه شنبه کارگران سکوهای نفت و گاز اعلام کرده اند همچنان به گفته خود پافشاری می کنند و مذاکره ای وجود ندارد.

روز دوشنبه جلسه ای با حضور نماینده وزارت کار و پیمانکاران مربوطه و نماینده مقامات امنیتی و نماینده کارگران برگزار شد که با توجه به اصرار کارگران بر اجرای قوانین، مقرر شد تا یکشنبه آینده محاسبات حقوقی تنظیم و به کارگران ارایه شود.

شنیده ها حاکی است که قرارداد پیمانکاران شرکت فلات قاره مبنای این تصمیم گیری خواهد بود که کارگران هم موافق اجرای مفاد قرارداد شرکت فلات قاره با آنان هستند.

مقامات امنیتی قول داده اند که موضوع را تا حل نهایی پیگیری کنند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران پیروزی کارگران را آرزومند است.

۴- این حقوق ها کفاف زندگی را نمی دهد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، بعد از اعتصابات ۳ روزه کارگران پروژه ای در عسلویه بخشی از کارگران برای بهبود وضعیت دستمزد خود درخواست افزایش حقوق را داشته اند. با توجه به افزایش ۴۰ درصدی حقوق کارگران پروژه ای اعلامی کمپین ۱۰/۲۰ برای سال جدید، اما جامعه در تابستان امسال با جراحی اقتصادی مواجه شد که قدرت خرید مردم را ۴۰۰ درصد رُبود و گرانی ها با حقوق های دریافتی تناسبی ندارد و کارگران را فقیرتر کرده است.

در شرکت فلات قاره در مهرماه به همه کارگران مبلغ ۵ میلیون تومان به عنوان مختلف سر جمع پرداخت شده است. ناگفته نماند کارگران از حقوق های دریافتی خود ناراضی بوده و این موضوع را به مدیران شرکت منتقل کرده بودند.

۵- از کارگران بازداشتی پروژه ای چه خبر؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به اظهارات کارگران مستقر در پتروشیمی بوشهر، به جز ۲ نفر همگی کارگران بازداشتی سایت های ۱ و ۲ پتروشیمی بوشهر آزاد شده و به همت دوستانشان به سرکارهای خود بازگشته اند. بخشی از این کارگران بازداشتی در همان روزهای نخست بازداشت و جمعی هم در چند روزه اخیر با وثیقه آزاد شده به سرکار خود بازگشتند.

در همین حال پیمانکاران قول اکید داده اند که هر ماهه بین بیستم تا سی ام هر ماه حقوق کارگران تسویه شده و عقب نیفتد.

امیدواریم دیگر کارگران پروژه ای بازداشتی هم با تلاش مدیران پتروشیمی بوشهر هرچه زودتر آزاد شوند.

۶- مبارزه ادامه دارد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا مبارزه کارگران پروژه ای برای بهبود وضعیت حقوقی و رفاهی خود همچنان ادامه دارد. با توجه به اعتصابات ۳ روزه کارگران پروژه ای در سایت های ۱ و ۲ پتروشیمی بوشهر و فاز ۱۴ کنگان که حقوق های عقب افتاده با فشار نیروهای امنیتی به کارگران پرداخت شد و مسوولان امنیتی به جای پیمانکاران قول دادند حقوق کارگران عقب نیفتد، مبارزه در شکل های گوناگون ادامه دارد.

کارگران از مدیران شرکت ها خواسته اند در رابطه با پرونده هایی که برای کارگران معترض در دادگستری تشکیل شده است تمامی تلاش خود را به کار گیرند تا این پرونده ها مختومه اعلام شود.

یکی از دستاوردهای اعتصاب ۳ روزه بازگشت به کار کارگران دستگیر شده به کار بود. در حالی که قبلاً برای یک اعتراض ساده کارگران بلیک لیست و اخراج می شدند.

۷- کارگران از خواست های خود دست بر نمی دارند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، فرسایشی شدن روند اجرایی شدن خواست های کارگران سکوهای نفت گاز با مسوولین وزارت کار، شرکت نفت امروز دوشنبه ۲۳ آبان ادامه دارد. امروز در جلسه ای که در عسلویه با حضور نماینده وزارت

نفت و یکی از مدیران نفت گاز به نام آقای شهبازی و نماینده وزارت کار و مقام های امنیتی صورت گرفت متأسفانه نمایندگان کارگران را به جلسه راه ندادند. شنیده های حاکی است آقای شهبازی قبلن طرح طبقه بندی مشاغل را در شرکت فلات قاره اجرایی کرده و در جلسه هم به محاسبات انجام شده ایراداتی را وارد کرده است.

آنچه با کارگران در هفته گذشته توافق شده بود، مقرر بود که نمایندگان کارگران در بررسی توافق نامه شرکت داشته باشند و تا آخر هفته قبل افزایش دستمزدها بطور قطعی اعلام و تا دیماه این افزایش در حقوق کارگران اعمال گردد.

آقای شهبازی برای بررسی وضعیت قراردادها تا روز پنجشنبه در عسلویه ماندگار است.

۸- پیروزی کارگران فاتح صنعت!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، روز چهارشنبه ۲۵ آبان، کارگران شرکت فاتح صنعت در سکوهای صدور نفت و گاز پس از یک اعتصاب کوتاه مدت در این روز با موافقت مسوولین شرکت و مدیران نفت و گاز و اداره کار عسلویه به ۸۰ درصد خواسته های خود رسیدند. در جلسه ای که روز چهارشنبه در عسلویه برگزار شد مقرر گردید بک پی مهرماه، پاداش بهره وری و اورهال تا ۳ روز آینده پرداخت شود. از آبان ماه هم حقوق کارگران با ۱۰ میلیون تومان افزایش به ۲۲ میلیون افزایش یابد. کارگران این سکوی نفتی ۱۴ روز در دریا و ۱۴ روز را در خانه برای استراحت به سر می برند.

آقای متجلی از مدیران نفت و گاز به کارگران فاتح صنعت قول داد قرارداد شرکت شان را که تا اردیبهشت سال آینده است را به بهمن ماه تقلیل داده و قرارداد جدیدی را بر طبق حقوق و مزایای افزایش یافته خواهد بست.

همچنین نماینده وزارت کار در جلسه به همه کارگران شاغل در سکوها قول داد چنانچه کارگران مدارک مورد نیاز را به ایشان برسانند طرح طبقه بندی را مانند شرکت فلات قاره برایشان محاسبه خواهد کرد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران این پیروزی را به کارگران فاتح صنعت شادباش می گوید.

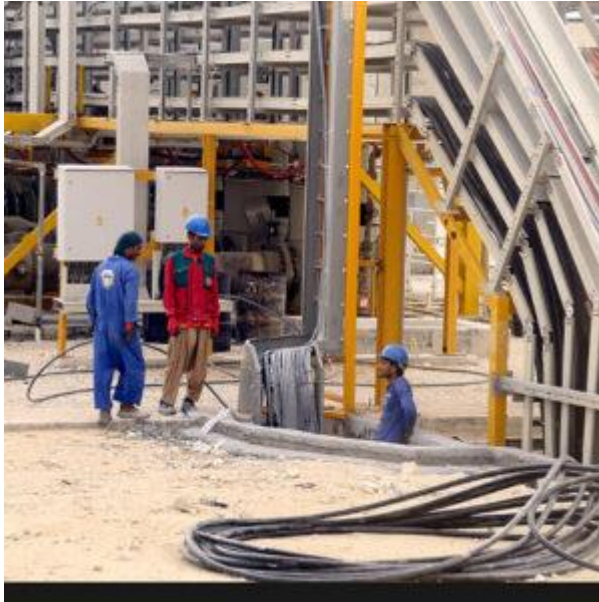
سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

◆ باید از همین امروز به مبارزه متشکل و مشارکت کارگران در سندیکاها توجه بیشتری کنیم؛ بطور مداوم و پیوسته کار کنیم تا سندیکاهای کارگری و دیگر تشکلهایی که دغدغه بهروزی مردم را دارند، هدایت و راهبری و اشکال دیگر مشارکت را - که به فعال کردن توده‌ها کمک نماید - ایجاد کنیم؛ در محل‌های کار و کارگاه‌های مختلف تمرکز نماییم.

همزمان، سندیکاهای کارگری باید از جنبش سندیکایی بازنشستگان حمایت و آنها را تقویت نماید؛ چرا که دولت‌ها با سیاست‌های خود زندگی روزانه آنها را بسیار سخت و طاقت فرسا نموده‌اند.

حمایت و همکاری از جنبش دانشجویی این کارگران فردا امری طبیعی برای جنبش سندیکایی است.

حال و روز کارگران پروژه‌های جنوب زیر سایه پیمانکاران از کم فروشی خدمات رفاهی تا وضعیت حقوقی و بیمه‌ای

مصاحبه مسوول سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران با خبرگزاری ایلنا ۲۶
مهرماه

به گزارش خبرنگار ایلنا، کارگران پروژه‌های صنایع نفتی جنوب یکی از زحمتکش‌ترین و در عین حال پرمساله‌ترین بخش جامعه کارگری ایران محسوب می‌شوند که از گذشته تا امروز درگیر مسائل مختلفی از جمله «حقوق‌های معوقه، پیمانکاران نیروی انسانی، مشکلات مسائل رفاهی و اسکان کارگران، تمایز موقعیت و حقوق با لیست‌های بیمه‌ای» هستند.

یکی از مسائل عمده این کارگران در ماه‌های اخیر که منجر به اعتراضاتی در تابستان و پاییز امسال شد، تاخیر و عقب افتادن پی در پی حقوق نیروهای

پروژه‌ای صنایع نفت و گاز و پتروشیمی و پالایشگاهی بوده است. یکی از کارگران پروژه‌ای در عسلویه در همین باره می‌گوید: به‌جز عسلویه اخیراً پس از برخی اجتماعات کلیه حقوق معوقه داده شده اما باقی پروژه‌ها در کنگان و سایر خطوط حداقل دو ماه و بیشتر حقوق عقب‌افتاده دارند.

به گفته‌ی این کارگر شاغل در این حوزه؛ مشکل اصلی در پرداخت حقوق این است که وزارت نفت که طرف قرارداد شرکت‌های پایین‌دستی و پیمانکاری است، موظف به پرداخت و تسویه مبالغ است اما به دلیل تعویق در پرداخت آن مبالغ قراردادها به شرکت‌های زیرمجموعه و پیمانکاری‌ها، حقوق کارگران نیز عقب می‌افتد. البته خود پیمانکاران نیز وقتی پول را دریافت می‌کنند، باز هم در پرداخت‌ها منظم نبوده و حداقل یک تا دو ماه حقوق معوق باقی می‌ماند؛ چه برسد به اینکه شرکت ملی نفت هم در پرداخت تعلل کند!

وی درباره دیگر واحدهای پالایشگاهی جنوب هم می‌گوید: برخی پالایشگاه‌ها اخیراً با برگزاری اجتماعات کارگری، حقوق مراد ماه را داده‌اند؛ این درحالی است که شرکت‌های آبادانی به‌روزترین حقوق‌پردازی‌ها را داشته‌اند، اما اکنون برخورداری از تنها دو ماه حقوق معوق در آنجا، در حکم حقوق مرتب دادن شناخته می‌شود و این اصلاً خوب نیست؛ زیرا طبق قانون کار حقوق‌پردازی روزانه و هفتگی نیز مانند پرداخت ماهیانه مزد کار به رسمیت شناخته می‌شود و سابقاً در بعضی پروژه‌ها، تسویه هفتگی مزد نیروهای پروژه‌ای را داشتیم.

راز لیست‌های بیمه‌ای

یکی از مسائلی که سال‌هاست بسیاری از فعالان کارگری و کارشناسان حوزه تامین اجتماعی به آن اعتراض دارند، بحث تعارض میان لیست‌های بیمه‌ای و حقوق پرداختی است. از آنجا که طبق قانون حق بیمه افراد باید با ضریب مشخصی تابع میزان حقوق دریافتی نیروی کار باشد، بسیاری از کارفرمایان نسبت به عدم افزایش حق بیمه اقدام می‌کنند. یکی از راه‌های پرداخت نکردن حق بیمه بالا، حداقلی نگه داشتن دریافتی کارگران است؛ اما این روش همواره نمی‌تواند پایدار باشد و برخی مشاغل و به خصوص حوزه مشاغل حرفه‌ای،

سخت و پروژه‌های، به طور طبیعی دستمزد بالایی دارند و اگر کارفرمایی مزد حداقلی بابت آن را پیشنهاد دهد، به دلیل کمبود نیروی متخصص در آن حوزه نمی‌تواند نیرو استخدام کند. لذا در این شرایط برخی پیمانکاران تلاش می‌کنند با رد کردن لیست بیمه‌ای کذب و مغایر با حقوق دریافتی، حق بیمه کمتری را بپردازند که این هم برای دریافتی دوران بازنشستگی کارگران مشکل‌ساز است و دریافتی مستمری آن‌ها را کاهش خواهد داد و هم ذخایر صندوق سازمان تامین اجتماعی را با کمبود منابع مواجه خواهد کرد.

برخی از فعالان کارگری درباره شرکت‌های پیمانکاری نفت و پتروشیمی جنوب بر این باور هستند که این شرکت‌ها لیست‌های بیمه‌ای مغایر با حقوق دریافتی با حق بیمه حداقل بگیری رد می‌کنند. این در حالی است که برخی نیروهای متخصص پروژه‌های مانند جوشکارها و داربست‌زن‌ها، عکسبرداران رادیوگراف مسئول تشخیص ایمنی لوله و کلیه نیروهای فنی و تخصصی در بسیاری موارد دستمزد ماهانه بالای ۲۰ میلیون تا ۴۰ میلیون تومان دریافت می‌کنند. به عبارت بهتر کارگری که در طول یکسال قرارداد پروژه ماهی ۴۰ میلیون تومان به‌عنوان نیروی کار ماهر و کاملاً متخصص حقوق گرفته است، باید برایش حق بیمه حدود نزدیک به ۱۲ میلیون تومانی رد شود، اما پیمانکار نیروی انسانی این نیروی پروژه‌ای بدون هیچ واهمه‌ای برای وی حق بیمه حداقل بگیری یک و نیم میلیونی رد می‌کند.

مشکلات رفاهی و ضرورت حذف پیمانکاران

مازیار گیلانی نژاد (نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه‌های نفتی و پالایشگاهی) با اشاره به این مطلب که بسیاری از مشکلات کارگران پروژه‌ای و پیمانی جنوب کشور در حوزه نفت و گاز و پالایشگاهی، ناشی از قراردادهای پیمانکاری است، اظهار کرد: ماده ۱۷ قانون مدیریت خدمات کشوری تصریح دارد: فعالیت پیمانکاران در بخش‌های خدماتی مثل امکانات رفاهی، سرویس حمل و نقل، آشپزخانه و سایر حوزه‌های مشابه پذیرفتنی است و نه در حوزه‌های فنی و تخصصی!

وی با اشاره به اینکه در زمینه حقوق مزدی و صنفی و شرایط کارگران پروژه‌های حتی با مقام‌های بالای کشور نامه‌نگاری شده اما برخی مدیران حتی به توصیه‌های مقام‌های بالای کشور نیز برای رسیدگی به موثرترین کارگران کشور در حوزه نفت و پتروشیمی و پالایشگاهی عمل نمی‌کنند، می‌افزاید: ماده ۱۷ تاکید می‌کند «دستگاه‌های اجرایی اجازه دارند از طریق مناقصه و عقد قرارداد با شرکت‌ها و موسسات غیر دولتی براساس فعالیت مشخص، حجم کار معین، قیمت هر واحد کار و قیمت کل، به صورت شفاف و مشخص بخشی از خدمات مورد نیاز خود را به این شرکت‌ها و موسسات بسپرد». این مورد البته گاه نقض شده و پیمانکاران در حوزه‌های فنی نیز تحت عنوان اصل به اصطلاح «چابک‌سازی دولت» برون سپاری شدند.

گیلانی‌نژاد تاکید می‌کند: پیمانکاران باید براساس خدمت معین قیمت ارائه دهند و بین خدمت و قیمت اعلامی باید تناسب وجود داشته باشد. بر همین اساس ما افرادی داریم که به‌عنوان کارشناس پروژه‌های نفتی خدمات پیمانکاران را برآورد می‌کنند. برای مثال بررسی می‌کنند که برای غذای سالم ۱۰۰ کارگر پروژه‌ای یک فاز از پالایشگاه یا ایاب و ذهاب آن‌ها یا مواد و نیروی کار لازم برای انجام پروژه نصب داربست خط لوله چقدر است و قیمت کار را ارائه می‌دهند. با این حال بسیاری از پیمانکاران در ازای مبالغ دریافتی خدمات کمتری را ارائه می‌دهند.

این فعال کارگری اضافه می‌کند: ما بارها مشاهده کردیم که برخلاف قانون کار هزینه لباس و ادوات شخصی کار را که باید کارفرما تامین کند و رایگان عرضه کند، از حقوق کارگران توسط پیمانکاری کم می‌شود و اگر لباس و ادوات آسیب ببینند، از حقوق کارگران کم می‌کنند. این در حالی است که در بسیاری از پروژه‌ها پیمانکاران برای هر وعده غذایی ۵۰ هزار تومان می‌گیرند، اما به جای غذا با جزئیات و مخلفات یادشده، مواردی با قیمت هزینه تمام شده کمتر از ۱۰ هزار تومان مانند وعده ماکارونی و سیب زمینی پخته و تخم مرغ (بدون مخلفات) را می‌دهند. ما بارها به بازرسان و مسئولان گفتیم که در پروتکل‌های کاری نیروی کار باید در وسیله ایاب و ذهابی باشد که بتواند با سیستم خنک کننده مناسب بدون سختی از محل خوابگاه به محیط کار برسد و پیمانکاران براساس همین پروتکل

قرارداد بسته‌اند، اما کارگر را در مینی‌بوس‌های قدیمی به محل کار در گرما می‌آورند، به شکلی که در فشار گرمای حین حرکت به سمت محل پروژه، دیگر انرژی کار کردن را ندارند!

وی با اشاره به عدم نظارت و بازرسی در این زمینه ادامه می‌دهد: بسیاری از پیمانکاران با کم گذاشتن در پروژه و عدم رسیدگی در حوزه رفاهی و همچنین تعویق در پرداخت حقوق تا چند ماه و همچنین کم گذاشتن در سرویس‌هایی که به صورت تعریف شده بابت آن پول دریافت کردند، به سود خود می‌افزایند. این در حالی است که ما فعالان کارگری بارها استدلال کردیم که ضرورت دارد تا بساط پیمانکاران نیروی انسانی و پیمانکاران خدماتی که بدون نظارت چنین اقداماتی می‌کنند، برای حل مسائل صنفی موجود در حوزه کار پروژه‌های نفت و پتروشیمی و پالایشگاهی جمع شود.

این نماینده کارگران پروژه‌های با بیان اینکه «ما در این رابطه دو هزار امضا از کارگران پروژه‌های فازهای مختلف جمع‌آوری کردیم» اضافه می‌کند: مطالبات ما تاکنون از طریق نامه نگاری به مقامات، مسئولان و متصدیان پروژه‌ها در تمامی رده‌ها جمع‌آوری شده و سال گذشته نامه‌ای را به دفتر رهبری ارسال کردیم که ایشان نیز با دستور رسیدگی پاراف کردند، اما مقامات مسئول وزارت نفت و وزارت کار از رده‌های مختلف معاونتی و بازرسی و حتی حراست باوجود نامه‌نگاری‌ها در این مورد رسیدگی جدی صورت ندادند.

گیلانی نژاد تصریح می‌کند: برخی اعتراضاتی که ناگهان مسئولان را در این حوزه نگران می‌کند، محصول انباشت این دسته مطالبات در میان نیروهای کار پیمانی و پروژه‌های است که وضعیت نامناسبی دارند و ناچار باید برای رسیدن به حقوق اولیه خود در اجتماع صدای خود را برسانند. اکنون نیز با وجود صدور دستوراتی برای رسیدگی در ادارات پایتخت، ادارات کار استان و دفاتر وزارت نفت در جنوب همچنان اجرای قانون در زمینه مطالبات این کارگران را مورد توجه قرار ندادند.

به مناسبت خیزش کارگران پروژہ ای!

از خرداد ماه امسال عقب افتادن حقوق کارگران باعث اعتراضات و اعتصابات کارگران پروژه ای گردید. در ۲۹ شهریور در خصوص سایت ۲ پتروشیمی بوشهر نوشتیم: «شرکت های خلافکار دیگری که قبلن گزارش شان را داده ایم به این قرار هستند: شرکت روژین صنعت، شرکت کیسون، شرکت جهان پارس، شرکت ستاره تراز، شرکت ماشین سازی اراک. در شرکت ستاره تراز بیش از ۳ ماه است که بیمه کارگران رد نشده و سابقه کارگران سوخت خواهد شد.» با آنکه ۱۱ اردیبهشت امسال و به دعوت شرکت سازه پاد بزرگترین شرکت مستقر در پتروشیمی بوشهر نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه ای آقای گیلانی نژاد در جلسه ای با حضور مدیر منطقه ویژه و بازرس این منطقه و نماینده شرکت سازه پاد و یکی از پیمانکاران، قول دادند که قوانین کمپین ۱۰/۳۰ را رعایت کرده و حقوق ها عقب نیفتد اما بدقولی ها ادامه یافت. در تابستان ناگهان تمامی قیمت کالاها به بیش از ۴ برابر افزایش یافت و باعث خالی تر شدن سفره های کارگران گشت. در همین حال مذاکرات و گزارش های نماینده کارگران پروژه ای به وزارت کار و بازرسی شرکت نفت در خصوص اجحافات پیمانکاران و بهبود وضعیت حقوقی و رفاهی کارگران پروژه ای، بی نتیجه ماند.

ملتهب شدن جامعه با کشته شدن مهسا امینی و تحت تاثیر قرار گرفتن جامعه کارگری، فضایی را به وجود آورد که به اعتصابات فاز ۱۴ کنگان و سایت ۱ و ۲ پتروشیمی بوشهر منجر شد. اعتصاب در اعتراض به عقب افتادن حقوق ها در پتروشیمی هنگام آغاز گشت اما در روز بعد و با آمدن نیروهای انتظامی، این اعتصاب به سمت همدلی با جنبش آزادیخواهی رفت. ۵ هزار کارگر پروژه ای در سایت ۱ و ۲ پتروشیمی بوشهر با راهپیمایی از درب شرقی به درب غربی و دادن شعارهای آزادیخواهانه و همچنین با خبر آمدن نیروهای دیگر انتظامی به سمت سایت، اقدام به سرنگون کردن یک تانکر در وسط جاده نمودند. در روز سوم و با واریز شدن حقوق های عقب افتاده و آمدن مسوولین امنیتی به سایت و گفتگو با کارگران و قول اکید که دیگر حقوق ها عقب نخواهد افتاد کارگران را ترغیب به رفتن به سرکار نمودند.

در پتروشیمی دنا اعتصاب ۴ روز طول کشید و فقط تعداد کمی از جوشکاران به سرکار رفته مابقی کارگران همچنان در اعتصاب ماندند. در پتروشیمی مبین درگیری و آتش سوزی رخداد و شایع بود که یک کارگر ایذه ای به نام نوروزی در درگیری کشته شده که هنوز این خبر تایید نشده است. در فاز ۱۴ نیروهای امنیتی برای تحت تاثیر قرار دادن کارگران به خوابگاههای شرکت پایندان رفته از حوادث رخ داده به نوعی دلجویی کرده و حتا این مسوول امنیتی اقدام به بوسیدن کارگران کرده تا بیشتر تحت تاثیر قرار گیرند و به سرکار برگردند. در میان کارگران شایع است که حقوق ها از سوی نیروهای امنیتی پرداخت شده تا زودتر موضوع را جمع کنند.

آنچه در این میان به چشم می خورد این است که ۵ هزار کارگر پتروشیمی بوشهر هیچ خسارتی به تاسیسات نزده و با راهپیمایی خود خشمشان را از وضعیت جامعه نشان داده اند. ۶ سال کار مستمر در میان کارگران پروژه ای از سوی آموزشگران سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران و انجام ۲ اعتصاب بزرگ در سالهای ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰، کارگران را به سطحی رسانده که می توانند با راهپیمایی تحسین برانگیز خود مکنونات قلبی و فکری خود را اینچنین به نمایش بگذارند. در حالی که قبل از این سالها کوچکترین اعتصاب با درگیری و خرابی هایی خاتمه می یافت و دستاوردی هم نداشت.

جامعه ملتهب است. محدود کردن آزادی های به حق کارگران از جمله داشتن سندیکا و فعالیت سندیکایی، گردن کلفتی پیمانکاران متخلف، نادیده گرفتن این تخلفات از سوی بازرسی های وزارت کار و نفت، رد شدن لیست بیمه کارگران متخصص با عنوان کارگر ساده، خوابگاههای پر از ساس و کثیف، همگی به این خشم منجر شد. آزادی کارگران دستگیر شده و برگشتن به سرکار با حمایت کارگران پروژه ای و سندیکا، فصل نوینی از مبارزات کارگران را رقم زد. تا قبل از این، کارگر معترض با بلک لیست و اخراج از پروژه ها روبرو بود.

کارگران در این ۳ روز تجربه دیگری را فرا گرفته و به مرحله عالی تری از اعتراض دست یافتند. آنان آموختند که سندیکا واقعا مدرسه دائمی آموزش کارگران است و با به کارگیری آموزه های سندیکایی و گوش فرا دادن به کارگران با تجربه سندیکایی می توان چنین سربلند از میدان مبارزه بیرون آمد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

کارگران سندیکایی می دانند که بدون مبارزه همدوش با زنان برای رفع هرگونه نابرابری موفق نخواهند بود. زنان مبارز ایران به درستی می دانند که برای محو خشونت علیه زنان و ریشه های آن، آگاهی رسانی به مردان و زنان - به خصوص زنان کارگر، کارمند و زنان سرپرست خانوار - در گام نخست سازمان دهی مبارزه ای متحد علیه برنامه های که هرچه بیشتر خشونت دولتی را در عرصه کار رواج می دهند اولین گام برای موفقیت در بهبود وضعیت معیشت خانواده است.

گام دوم رواج عنصر آگاهی در جامعه با هدف زدودن انواع خشونت ها، از جمله خشونت ضد زنان، در میهن خشونت زده ما است. این امر با مبارزه در راه بهبود وضعیت اقتصادی خانواده های کارگری و کارمندی پیوندی مستقیم دارد.

به مناسبت سالروز تصویب قانون کار!

تصویب قانون کار در ۱۳۶۹/۸/۲۹ و وارد کردن جرح و تعدیل های فراوان به پیش نویس آن، مانع از آن نشده است که سرمایه داری لانه کرده در دولت، مخالف این قانون در همسویی با بانک جهانی و صندوق بینالمللی

ول در راستای سیاست های نئولیبرالیسم همچنان به مخالفت شان با این قانون و دیگر قوانین حمایتی کارگری، ادامه ندهند و لغو و اصلاح هرچه بیشتر آن را خواستار نباشند. همچنانکه امروز تلاش دارند تا سن بازنشستگی را به ۶۵ سال رسانده، موضوع حداقل دستمزد سالانه را لوٹ کرده، درمان را خصوصی نموده، بانک رفاه کارگران را بفروشد و در یک کلام سازمان تامین اجتماعی را نابود کند.

از آنجایی که لغو یکباره این قانون می تواند تبعات داخلی و خارجی بسیاری به دنبال داشته باشد، روش اصلاح تدریجی با هدف بی اثر کردن این قانون را در پیش گرفته و از طریق ماده واحده ها، آیین نامه ها و بخشنامه ها در مجلس و در دولت دامنه شمول قانون کار را کوچکتر و کوچکتر می کنند. مانند خراج کردن کارگاههای زیر ۱۰ نفر و خارج کردن مناطق ویژه تجاری از شمولیت قانون.

قانون کار پس از قانون اساسی مهمترین قانون به شمار می رود و نقض آن به معنای یک سند بالا دستی از طریق قوانین عادی و بدتر از آن بخشنامه ها و آیین نامه ها، اقدامی غیر قانونی بوده و هست.

جرح و تعدیل های وارد شده در متن پیش نویس اولیه قانون کار نواقصی را به این قانون تحمیل کرد که در مقاله نامه های ۹۸ و ۸۷ سازمان بین المللی کار تصریح شده و ایران نیز این اسناد را امضا کرده است. از جمله حق ایجاد سندیکاهای کارگری و بستن قراردادهای دسته جمعی و مهمتر از همه اعتصاب.

واقعیت این است که سرمایه سالاران ایرانی از همان آغاز کوشیدند و می کوشند تا با هر شیوه ممکن جنبش کارگری را از خواست های اساسی خود دور کنند و از اجرای مفاد اعلامیه ۱۹۹۸ سازمان بین المللی کار شانه خالی کنند در حالی که این اعلامیه تمامی دولت های عضو این سازمان را صرف نظر از اینکه به مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ پیوسته باشند و یا نه، موظف کرده است در بازه زمانی معین اصول مندرج در این مقوله نامه های بنیادین را در قوانین خود به رسمیت بشناسند. در حال حاضر مجلس فقط مقوله نامه ۹۸ را آن هم بی سروصدا در تاریخ ۲۹ تیرماه تصویب و به شورای نگهبان ارسال کرد. شورای نگهبان نیز ایرادات خود بر ۵ بند را در ۹ مرداد به مجلس ابلاغ کرده که تاکنون سرنوشت این مصوبه در هاله ای از ابهام است.

هر چند که مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ جدایی ناپذیرند و باید هر دو اجرایی گردند اما مخالفین این مقوله نامه ها در دولت، وزارت کار، اتاق بازرگانی، موسسه نذر و اشتغال اصفهان چه بخواهند و چه نخواهند حق آزادی های سندیکایی (۸۷) باید در قوانین گنجانده و اجرایی گردد تا بتوان قراردادهای دست جمعی (۹۸) را در هر کارخانه و کارگاه بطور کامل و درست و توسط نمایندگان واقعی کارگران به انجا رساند.

مازیار گیلانی نژاد نماینده ۲۰۰۰ کارگر پروژه ای

۲۵ آبان ۱۴۰۱

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

فقط با اتحاد هماهنگ سندیکاهای کارگری می توان دستمزدها را افزایش منطقی داد و قدرت خرید خانواده های کارگری را بیشتر کرد.

دستمزد مناسب با ۸ ساعت کار و تامین کننده نیازهای یک خانواده ۴ نفره از اصلی ترین تلاش های سندیکاهای کارگری است.

اتاق بازرگانی و اصلاح قانون کار!

به گزارش خبرگزاری ایلنا شورای گفتگو متشکل از اعضای اتاق بازرگانی با برگزاری جلسات منظمی برای اصلاح آیین نامه مشاغل سخت و زیان آور، بالا بردن سن بازنشستگی به ۶۵ سال، حذف حداقل حقوق و منطقه ای کردن آن، حذف ۸ ساعت کار و مهمتر از همه نابودی سازمان تامین اجتماعی و خصوصی شدن بحث درمان، جلسات منظمی را از اواسط مردادماه آغاز کرده اند. شورای گفتگو که از سوی موسسه نذر و اشتغال اصفهان حمایت می شود تمام هم خود را معطوف به موضوعی کرده است که به این اتاق ربطی ندارد. این شورای گفتگو و اتاق بازرگانی برای نابودی قوانین حمایتی از طبقه کارگر بسیار فعال است ولی به موضوعاتی از جمله ریزش معدن کوهینان و مرگ ۲ کارگر و هم چنین مرگ ۲ کارگر در حادثه تونل فاضلاب شرف آباد کرمان (خبرگزاری ایلنا ۱۳ آبان) که به دلیل سودجویی کارفرمایان و ایمن نکردن عمدی محل کار کارگران روی داده است، ورود نمی کند و به کارفرمایان حتا تذکری کوچک نمی دهد.

ما نمی دانیم چرا اتاق بازرگانی به اموری که از وظایف اصلی آن است از جمله کم فروشی، گران فروشی در محصولات غذایی و دارویی و واردات دسته بیل، کش شلوار، خر، پوست خربزه آن هم از کشور بیابان خیز امارات نمی پردازد و چشم به روی خروج ارزهای گران بهای کشور در این موقعیت به خارج از کشور بسته است. این چشم پوشی عمدی اتاق بازرگانی به چه معناست؟

تحریریه پیام سندیکا

پیکرها بر خاک، آرمان ها پرپاست!

رفیق علی جعفری مرندی از اولین رهبران اتحادیه های کارگری بعد از شهریور ۱۳۲۰ به ابدیت پیوست. او در ۱۳ مرداد ۱۳۰۱ پا به جهان نهاد و در تاریخ ۳۰ مهر ۱۳۹۹ با افتخار با این جهان وداع کرد.

پدر علی جعفری مرندی جزو کسانی بود که برای معادن از روستاها کارگر استخدام می کرد به همین خاطر پسرش را نزد آهنگری در معدن شمشک به کارگری گماشت. علی جوان که اندک سوادى هم داشت تلاش کرد کارگر فنى خوبى براى شرکت باشد.

تا اوایل دهه بیست توهین، جریمه های سنگین، حوادث شغلی منجر به مرگ و معلولیت، ساعات کاری بی حد و حساب، زندگی عادی در معدن به حساب می آمد. شاید تنها تفریح کارگران زدو خورد های طایفه ای ترک و فارس بود. ساعات کار ۱۲ الی ۱۸ ساعته، توهین، جریمه های سنگین که گاه و بیگاه مسوولین

معدن به کارگران روا می داشتند و شرایط نامناسب زندگی، گازگرفتنی در معدن، له شدن در زیر واگن های زغال سنگ که اغلب به دلیل خستگی مفرط روی می داد و یا گور شدن کارگران به دلیل رفتن تراشه های زغال سنگ به چشمانشان صورت می گرفت، از مسایل روزمره و عادی این معادن بود. کارگران با همان لباسی که کار می کردند به خانه می رفتند. شستشو و نظافت در پایین ترین وجه خود بخصوص در زمستانها بود. کارگران آن چنان سیاه می شدند که بسیاری از اوقات قابل شناخته شدن نبودند. معروف بود «که اول در خانه حمام می کنیم بعد به حمام بیرون میرویم تا راهمان بدهند».

فضای باز بعد از شهریور ۱۳۲۰ و آزاد شدن فعالان جنبش کارگری از زندان استبداد و فعالیت دوباره در جهت سازمان دادن طبقه کارگر، در معادن شمشک و گاجره، لایون، الیکا هم باعث گفتگوهای کارگران پس از انجام کار، در خانه های کارگری شد. با سفری که محبوب عظیمی استادکار مکانیک معدن شمشک در سال ۱۳۲۱ به تهران کرد، آغاز زندگی جدیدی هم برای محبوب عظیمی بود و هم برای کارگران معدن شمشک. با آمدن عظیمی خوانساری، کادر اعزامی از طرف اتحادیه های کارگری تهران، که خود کارگری سرد و گرم چشیده بود، کارگران معدن آماده برگزاری انتخابات هیات مدیره اتحادیه کارگران معدن شمشک شدند. مجمع عمومی در یک بعد از ظهر روز جمعه برگزار شد، این کارگران به عنوان اولین هیات عامله (مدیره) با شعار تغییر در وضعیت زندگی کارگران معدن و دستمزدی مناسب توانستند رای و اطمینان کارگران را در انتخاب خود داشته باشند:

محبوب عظیمی کارگر مکانیک، دبیر اتحادیه - اسماعیل آرش کارمند اداری، مسوول فرهنگی - علی جعفری مرندی کارگر آهنگر، مسوول مالی و صندوقدار - عظیمی خوانساری مسوول آموزش و رابط بین اتحادیه کارگران معدن شمشک و اتحادیه های کارگری تهران - ابوالفضل محمد استادکار معدن - رزاق استادکار معدن - عبدالحسین دانایی کارمند دفتری - آقا دایی استادکار معدن، اعضای اولین هیات مدیره اتحادیه کارگران معدن شمشک شدند. اخلاق خوش، منضبط بودن، از دلایل انتخاب علی جعفری مرندی جوان در هیات مدیره بود.

روزنامه های کارگری از تهران توسط عظیمی خوانساری و محبوب عظیمی به دفتر اتحادیه شمشک آورده می شد توسط کسانی همچون علی جعفری مرندی، اسماعیل آرش، عبدالحسین دانایی و باستانی به صدای بلند برای کارگران خوانده می شد، و کارگران را با مسایل روز و کارگری آشنا کرده و از خواسته ها و مبارزات کارگران دنیا و ایران آگاه می کرد. علی جوان هم پا به پای دیگر کارگران رشد فکری و اخلاقی می کرد. با معرفی محبوب عظیمی، عضو سازمان جوانان حزب توده ایران گشت و تلاش کرد اندک سوادش را در اختیار اتحادیه گذاشته و به بالا بردن سطح شعور کارگران همت گماشت.

در بهار سال ۱۳۲۲ ماهنامه جوانان البرز به نویسندگی علی جعفری مرندی، آهنگر - اسماعیل آرش، کارمند دفتری - عبدالحسین دانایی، کارمند دفتری - اصغر فرجی، کارگر برقکار - محبوب عظیمی، کارگر مکانیک و باستانی، کارمند دفتری در معدن شمشک منتشر شد. این ماهنامه که متأثر از روزنامه های شورای متحده مرکزی و حزب توده ایران بود در شکل گیری تفکر آرمان گرایانه کارگری و ضد سرمایه داری و ضد استبدادی کارگران و علی جعفری مرندی تأثیر بسزایی داشت.

در تاریخ ۱۳۲۲/۵/۷ نخستین کنفرانس ایالتی اتحادیه کارگران تهران با نمایندگانی که بیشتر از تهران، شمال خراسان و شهرستانهای ساحل خزر بودند و بیش از ۲۶ اتحادیه صنعتی و صنفی و کارمندی را نمایندگی می کردند، شروع به کار کرد. در این کنفرانس محبوب عظیمی، علی جعفری مرندی، آقا دایی و ابوالفضل محمد از طرف اتحادیه کارگران معدن شمشک شرکت کرده بودند. علی جعفری مرندی طی یکسال آنچنان رشد فکری کرد که کارگران او را محرم خود دانسته و در مشکلاتشان به سراغ او می رفتند.

در درگیری که اعضای حزب اراده ملی سید ضیاءالدین طباطبایی که کارگران به طنز «ارابه سیدضیا می گفتند» با کارگران معترض اتحادیه، به سیاست های ضد کارگری و تفرقه افکنانه این حزب منجر شد. این درگیری، به دعوی ساختگی ترک و فارس که دست مهندس انشاییان هم در آن پیدا بود، با حمله به اعضای هیات مدیره و اعضای ساده اتحادیه تبدیل شد. محبوب عظیمی، یونس

عظیمی، استاد رزاق، علی جعفری مرنندی به شدت کتک خوردند و سپس توسط ژاندارمری به زندان منتقل شدند.

با پیگیری های شورای متحده مرکزی و ضمانت دکتر یزدی به جز روح اله توفان و محبوب عظیمی ۲۷ تن از اعضای دستگیر شده اتحادیه کارگران معدن شمشک آزاد می شوند که می توان به این افراد اشاره کرد: علی جعفری مرنندی، استاد رزاق، اسماعیل آرش، ابوالفضل محمد، آقا دایی از اعضای هیات مدیره و یونس عظیمی و میر لطیف و ایوب شیخ زنوزی از اعضای اتحادیه کارگران معدن شمشک. متأسفانه این افراد از معدن هم اخراج شدند تا کارگران از رهبران کارآموده ای محروم شوند. علی جعفری مرنندی در تمام عمر خود تلاش کرد شخصیتی چون محبوب عظیمی داشته باشد و در تمام لحظه لحظه عمرش به پیکار با پلیدی های فرهنگی و سیاسی بپردازد.

علی جعفری مرنندی این آهنگر سخت کوش در روزهای کودتای ۲۸ مرداد با همراهی گروهی از جوانان به قصد خلع سلاح کلانتری شهرری همراه بود که انجام نشد. در سال ۱۳۳۷ بعد از آزاد شدن محبوب عظیمی از زندان به سراغش رفت و هرچه از دستش بر می آمد برای این رهبر محبوب کارگری انجام داد، هر چند که عظیمی چنین توقعی از هیچکس نداشت.

بعد از کودتا او با ادامه تحصیل توانست دیپلم خود را بگیرد و در سازمان آب تهران به عنوان کارمند فنی مشغول به کار شود. او که از قریحه شاعری برخوردار بود تلاش کرد شعرهایش بازتابی از زندگی روزمره مردم باشد و در روزنامه های آن زمان و محافل ادبی منتشر شود..

در اعتصابات سال ۱۳۵۷ به همراه گروهی از کارگران مبارز اعتصابی سازمان آب فعالانه شرکت کرد و کمیته اعتصاب را سازمان داد. بعد از انقلاب هم به وظایف کارگری خود عمل کرد که توسط رنگ عوض کرده ها به بازنشستگی زود هنگام محکوم شد.

در سال ۱۳۹۲ توسط دوستی به سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران معرفی شد و همکاریش را با ماهنامه پیام سندیکا شروع کرد. شعرهای خود را با شعف در هر شماره پیام سندیکا می خواند و راهنمایی های ارزنده ای برای ماندگاری نشریه به هیات تحریریه می کرد. او نشان داد کارگر پیشرو در هر زمان چگونه می تواند اهداف کارگری را به پیش ببرد.

علی جعفری مرندی تا آخر عمر به آرمان های کارگرایش وفادار بود و به آن عشق می ورزید.

یاد او زمزمه نیمه شب مستان باد.

هیات تحریریه پیام سندیکا

آبان ۱۴۰۱

از راست به چپ ایستاده: علی جعفری مرندی - ایوب شیخ زنوزی نشسته لطیف - یونس عظیمی پس از رهایی از زندان ۱۳۲۵

چرا سندیکاهای کارگری برای طبقه کارگر اهمیت دارد؟

تصویب قانون کار در سال ۱۳۲۵ با همگامی زحمتکشان و بزرگترین سازمان سندیکایی اش شورای اتحادیه مرکزی انجام گرفت و به یکی از آرزوهای زحمتکشان از سالهای آغازین ۱۲۷۰ جامه عمل پوشاند. قانون کار پس از قانون اساسی مهمترین قانون در هر جامعه ای به شمار می رود زیرا تنظیم کننده روابط کار بین تولید کنندگان نعمات جامعه یعنی طبقه کارگر و روابط تولید است. قانون کار از ماهیت نظام های اجتماعی حاکم بر کشورها و مبارزات طبقه کارگر تبعیت می کند. با این همه در ارتجاعی ترین نظام ها نیز به دلیل حضور گسترده کمی و کیفی زحمتکشان در جامعه و در تولید قانون کار نمی تواند به صراحت حقوق کارگران را در مناسبات و شرایط کار نادیده بگیرد و به توجیه یک جانبه استثمار کارگران پرداخته و در دفاع از سرمایه داران بپردازد. تصویب قانون کار در ۲۹ آبان ۱۳۶۹ که حاصل توازن قوا در جامعه آن روز بود و سرمایه داری سنتی تجاری تمام تلاش خود را نمود تا این قانون را حذف و به جای آن قانون اجاره را به جنبش کارگری تحمیل کند. قانون مصوب اشکالات زیادی دارد اما پایه ای است بر روابط کار و سرمایه. ما برای آنکه نقش موثر سندیکاهای کارگری در تحولات جامعه را نشان دهیم به مبارزات شورای اتحادیه مرکزی قدرتمندترین تشکل سراسری کارگران ایران در دهه ۲۰ می پردازیم.

شورای اتحادیه مرکزی قدرتمندترین تشکل سراسری کارگران ایران

در اردیبهشت سال ۱۳۲۳ روز جهانی کارگر، "شورای اتحادیه مرکزی اتحادیه های کارگران و زحمتکشان ایران" به عنوان تشکل سراسری کارگران و زحمتکشان تشکیل شد. تاسیس شورای اتحادیه مرکزی، در واقع نقطه عطفی در جنبش کارگری و مجموعه جنبش دمکراتیک و ملی ایران و حاصل مبارزات ۴۰ ساله طبقه کارگر ایران بود. جمع بست تجارب مبارزات سندیکایی و اتحادیه

های کارگران ایران و نیز بهره‌گیری از تجارب جهانی طبقه کارگر سبب شد طبقه کارگر ایران بتواند در مدتی کوتاه، پس از سرنگونی رژیم رضاخان، یعنی در فاصله سال‌های ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۳، گام‌های عظیمی به پیش بردارد.

طی دهه‌های اولیه قرن اخیر، سندیکاها و اتحادیه‌های کارگران، به تدریج شکل گرفتند و برای کسب حقوق صنفی و سیاسی کارگران به مبارزه پرداختند. در زمان حکومت رضاخان بارها تشکل‌های کارگری مورد هجوم نیروهای انتظامی قرار گرفتند و فعالین آن‌ها، تحت شدیدترین پیگردها بودند. پس از سرنگونی رژیم رضاخان تشکل‌های صنفی کارگران با تجارب مبارزاتی دوران طولانی سرکوب و پیگرد پلیس رضاخان کار علنی خود را آغاز کردند. در سال ۱۳۲۱ از اتحاد تعدادی از سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری، "شورای مرکزی اتحادیه‌های کارگران ایران" با ۳۰ هزار عضو پایه عرصه وجود نهاد.

هجوم ارتجاع برای سرکوب جنبش کارگری، کارگران مبارز ایران را به فکر واداشت تا با متحد کردن تشکل‌های صنفی خود، برای مقابله با نیروهای ارتجاعی نیروی واحدی را سازمان دهند. در ۱۱ اردیبهشت ماه، اول ماه مه سال ۱۳۲۳، و با متحد گشتن چهار اتحادیه قدرتمند آن زمان "اتحادیه مرکزی کارگران"، اتحادیه کارگران و بزرگان"، "اتحادیه کارگران راه آهن" و "اتحادیه زحمتکشان ایران" و چند اتحادیه کارگری دیگر به هم پیوسته و بدین ترتیب "شورای متحده اتحادیه کارگران و زحمتکشان ایران" را تشکیل دادند. شورای متحده از بدو تاسیس، ۵۰ هزار عضو داشت و به زودی توانست بیش از ۹۰٪ کارگران ایران را در صفوف خود متشکل کند. روزنامه "ظفر" به عنوان ارگان شورای متحده مرکزی انتشار یافت و نقش مهمی در بالا بردن آگاهی صنفی و سیاسی کارگران ایفا کرد. البته تشکل سراسری واقعی تنها دو سال بعد، یعنی پس از پایان جنگ بین‌المللی دوم و امکان تشکیل اتحادیه‌های کارگری علنی در خوزستان سازمان گرفت. در بهار ۱۳۲۵، در آستانه جشن

اول ماه مه، کارگران نفت خوزستان تشکیل اتحادیه خود را تحت عنوان سندیکای کارگران صنعت نفت خوزستان اعلام کردند و به شورای متحده مرکزی پیوستند. در روز جهانی کارگر سال ۱۳۲۵، نزدیک به ۷۰۰ هزار کارگر در تظاهرات اول ماه مه شرکت کردند. بدینسان، پس از پنج سال مبارزه خونین که قربانی های بسیاری به جا گذاشت، اتحادیه های کارگری در سراسر کشور سازمان یافت. برای نخستین بار در سراسر ایران هیچ کارگاه و کارخانه مهمی نبود که کارگرانش متشکل نباشند. همه اتحادیه ها به یگانه مرکز سندیکایی کشور، یعنی شورای متحده مرکزی پیوسته بودند.

بزرگترین تشکل سندیکایی در ایران و خاورمیانه

شورای متحده مرکزی، به عنوان تشکل عظیم سراسری کارگران، نه تنها در ایران، بلکه در مقیاس خاورمیانه بی نظیر بود. شورای متحده مرکزی در سال ۱۳۲۵ مورد شناسائی سازمان جهانی کارگران، یعنی "فدراسیون سندیکاهای جهانی" قرارگرفت و به عنوان یگانه مرکز سندیکائی اصیل در ایران به عضویت آن در آمد و در هیات رییس آن عضو داشت. در داخل کشور نیز کلیه احزاب معتبر سیاسی: حزب توده ایران، حزب ایران، حزب سوسیالیست ایران، حزب جنگل و فرقه دمکرات آذربایجان، شورای متحده مرکزی را به عنوان یگانه مرکز سندیکایی کارگران و زحمتکشان ایران به رسمیت شناختند. دولت و وزارت کار (که ایجاد خود این وزارت خانه، محصول رشد جنبش سندیکایی کارگران بود) به شناسائی نقش شورای متحده مرکزی ناگزیر شدند و از این رو نمایندگی در شورای عالی کار را حق مسلم شورای متحده مرکزی شناختند.

دستاوردهای شورای متحده مرکزی

شورای متحده مرکزی با رهبری آگاهانه و نیروی متحد و یکپارچه طبقه کارگر موفق شد، در مدت کوتاه فعالیت علنی خود، دستاوردهای عظیم و تاریخی برای

طبقه کارگر ایران کسب کند. از جمله دستاوردهای شورای متحده مرکزی به تصویب رساندن لایحه ای است که در سال ۱۳۲۳ به مجلس داد. در این لایحه، ۸ ساعت کار در روز، دو هفته مرخصی سالیانه با استفاده از حقوق، ۶ هفته مرخصی برای زنان کارگر باردار، منع استفاده از کار کودکان کمتر از ۱۲ سال و تامین بیمه های اجتماعی پیش بینی شده بود. با در نظر گرفتن شرایط اجتماعی- اقتصادی ۴۰ سال پیش، به سادگی می توان اهمیت رسمیت یافتن این حقوق را دریافت.

تدوین اولین قانون کار

روز ۵ مرداد ۱۳۲۳، روزنامه ظفر، ارگان شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران نوشت: "بالاخره پس از دو سال انتظار، دولت... لایحه قانون کار را تقدیم مجلس نمود." این اولین باری بود که تحت فشار طبقه کارگر و سازمان سراسری او، چنین لایحه ای به مجلس برده شد. اما هدف دولت وقت و به هیچ وجه تصویب یک قانون کار مترقی نبود. قانون کاری که دولت در دستور کار خود داشت را روزنامه ظفر چنین معرفی می کند: "این قانون که ما آن را گول زدن کارگران می خوانیم، به قدری مفتضح و ناقص است که اگر بخواهیم آن را شرح دهیم ستون های روزنامه گنجایش آن را نخواهد داشت." سپس در همانجا اشکالات اساسی لایحه پیشنهادی دولت و پیشنهادهای مشخص شورای متحده مطرح می شود. ولی به این پیشنهادات اکتفا نمی کند.

راهپیمایی ها و گردهمایی های متعددی از طرف کارگران، جهت پشتیبانی از تدوین یک قانون کار مترقی برپا می شود. در عین حال شورای متحده مرکزی، برای قانون کار طرحی تنظیم و به مجلس ارائه می کند. در کمیسیونی که برای بررسی این طرح تشکیل شد، نماینده شورای متحده مرکزی به عنوان نماینده واقعی کارگران سراسر ایران شرکت کرد. روزنامه ظفر مورخ ۱۳۲۵/۲/۳ خبر می دهد:

"سومین جلسه کمیسیون مشورتی طرح قانون کار... با حضور آقایان روستا، نماینده شورای متحده... تشکیل و طرح مزبور پس از شور و اصلاح تقدیم شورای اقتصادی گردید (در آن زمان هنوز وزارت کار وجود نداشت)." روزنامه ظفرمورخ ۱۳۲۵/۲/۳۰ خبر پیروزی کارگران را با این جملات انتشار داد: "قانون کار تصویب شد. مشت محکم کارگران بردهان ارتجاع فرود آمد." بدین ترتیب طبقه کارگر ایران توانست با نیروی متشکل و سازمان سراسری خود، یک پیروزی بزرگ و تاریخی کسب کند. اگرچه بعداز کودتای ۲۸ مرداد این قانون توسط حکومت کارگر کُش شاه مسخ شد و اکثریت مواد آن هیچگاه به اجرا در نیامد، ولی سنگ پایه و ستون فقرات آن توسط مبارزات ۴۰ ساله طبقه کارگری ریزی می شد. لازم به یاد آوریست که برای اولین بار تعطیلی اول ماه مه در این قانون به رسمیت شناخته شد و جزو تعطیلات رسمی کارگران محسوب گردید.

حملات ارتجاع علیه شورای متحده مرکزی

ارتجاع چه در جریان تکوین شورای متحده مرکزی و چه پس از آن، هیچگاه از توطئه علیه تشکل سراسری کارگران دست نکشید. در مرحله پیش از تشکیل شورای متحده، ارتجاع امید داشت تا با کمک افرادی که با ماسک طرفداری از کارگران در رهبری اتحادیه های کارگری جا گرفته بودند، در جنبش متحد سندیکائی تفرقه ایجاد کنند و مانع تشکیل یک سازمان سراسری گردند. ولی کارگران به خوبی این توطئه را فاش و خنثا ساختند و بسیاری از این عناصر مشکوک را طرد کردند. از جمله این افراد می توان از "یوسف افتخاری" نام برد که از رهبری "اتحادیه کارگران و برزگران" برکنار شد.

پس از تشکیل موفقیت آمیز شورای متحده مرکزی، هنگامی که ارتجاع و امپریالیسم توطئه های تفرقه افکنانه خود را نقش بر آب دیدند بیش از پیش به سرکوب کارگران روی آوردند.

سرکوب کارگران ابتدا از مازندران شروع شد. ارتجاع به دست عمال خود که تحت نام حزب وطن عمل می کردند، در کارخانه نساجی شاهی به خرابکاری پرداخت. در تبریز، سمنان، دامغان و دیگر شهرها نیز تحریکات شدت گرفت. در اصفهان سازمان ها و کلوب های کارگری مورد حمله واقع شد. عناصری مانند شمس صدری که اتحادیه دروغین "شورای مرکزی اتحادیه های کارگران و دهقانان و پیشه وران ایران" را تشکیل داده بودند با هم دستی پلیس، دفاتر اتحادیه های کارگری را مورد حمله قرار دادند. ارتجاع و امپریالیسم که از پیوند سازمان های صنفی و سیاسی طبقه کارگر آگاه بودند و از آن هراس داشتند، حملات خود را علیه شورای متحده مرکزی سازمان دادند. ارتجاع داخلی به دستور و با کمک امپریالیسم انگلیس در سال ۱۳۲۶ علیه شورای متحده مرکزی و سازمان های اصیل سندیکایی کارگران یورش بردند و به دنبال آن در سال ۱۳۲۷، پس از یک صحنه سازی مضحک، شورای متحده مرکزی زحمتکشان را غیرقانونی اعلام کردند.

شورای متحده مرکزی در دوران کوتاه فعالیت علنی خود، در جنبش ضد فاشیستی و دمکراتیک و ملی مردم ایران نقش بسیار با اهمیتی ایفا کرد. نقش شورای متحده مرکزی در مبارزات اقتصادی، سیاسی و ایدئولوژیک و بالا بردن آگاهی طبقاتی کارگران، به حدی بود که طبقه کارگر، به عنوان نیرومندترین قدرت در عرصه مبارزه ضد امپریالیستی و ضد رژیم استبدادی شکل گرفت.

بزرگداشت دستاوردهای شورای متحده مرکزی، در واقع تاکیدی است بر لزوم و اهمیت ایجاد تشکل سراسری طبقه کارگر و نقش موثر آن در تحولات جامعه هم به سود زحمتکشان و هم به سود آحاد مزدگیران. طبقه کارگر اگر برای بازنشستگی، ۸ ساعت کار، مرخصی سالیانه با حقوق، مهدکودک، لباس و کفش کار و بیمه تامین اجتماعی جنگید، آن را تنها برای خود نخواست و این دستاوردها برای کارمندان دولت و ارتشیان نیز تسری پیدا کرد.

استاندارد جهانی برای خانه‌دار شدن ۵ سال و در ایران ۱۲۳ سال است!

فرشاد مومنی (کارشناس اقتصاد و استاد دانشگاه علامه)

♦ مطابق گزارش کمیته دستمزد شوراهای اسلامی کار، با سیاست های اتخاذ شده در حیطه مسکن، امید صاحب مسکن شدن که در دنیا استاندارد ۵ ساله دارد، برای کارگران ما به ۱۲۳ سال رسیده است!

♦ حال وزارت مسکن تحقق این وعده را منوط به هماهنگی دستگاه‌های اجرایی کرده است تا زمین های مزاد خود را در اختیار وزارت مسکن بگذارند؛ اما طبق گزارشات هیچ دستگاهی حاضر به همکاری با این وزارتخانه نشده است. البته گفته می‌شود که چنین انتظاری قابل پاسخ دادن نیست چون اصلا زمینی وجود ندارد.

♦ الان حرف هایی زده می‌شود که در بهترین حالت ممکن است امسال صد هزار واحد مسکن جدید اضافه شود که این یعنی ۹۰ درصد عدم تحقق در یکی از دم دست ترین وعده ها رخ داده است.

تلخ و شیرین های کازیم عاشقی

ISNA PHOTO
Alireza Mohammadi

ساعت به ساعت دقیقه به دقیقه سرمایه، پولدارها زیاد می شود و بیش از آن فقر و بدبختی زیادتر می شود.

در کشور ما قیمت هیچ چیز حتی یک روز ثابت نیست هر مغازه داری به میل خودش می فروشد. گاهی پشیمان هستند که کاش نمی فروختم. قیمت چند برابر شده. اجناس خود بخود در انبار و مغازه می زاید.

فقط مسئولان یارانه نگذاشتند در این گیر و دار حتی یک ریال مبلغ یارانه ها کم و زیاد شود. باید از کسانی که یارانه ها مدیریت می کنند سپاسگزاری کرد.

پارسال پدرم با پول یارانه برایم کفش خرید. امسال نمی تواند حتی جوراب هم بخرد. خواهرم هر شب در خواب کباب، دوچرخه، مداد رنگی، کفش، شلوار

می بیند. دوستم می گفت: پدرم برایم پیترزا خریده بود پرسیدم چه رنگی بود؟؟ همه خندیدند. من فکر می کردم اسم کفشی هست. وقتی زلزله یا سیل و... می شود چند روز اول تمام رسانه ها و اخبار می گویند

اما بعد از چند روز اخبار جدیدی بوجود می آید. دیگر ما فراموش می شویم ثروت، امکانات، قدرت، سرمایه، در دست ده درصد است بقیه به امید فردا زنده اند.

دیروز بهتر امروز

فردا بدتر از امروز

کازیم عاشقی

♥️ چوپانی که...

خانمش در اثر تصادف با خودرویی در بیمارستان بستری بود برای دریافت دیه همسرش... به دادگاه مراجعه کرد. قاضی بر اساس بیمه نامه و قانون، دیه خانم رو نصف دیه مرد حساب کرد، چوپان رو به قاضی کرده و گفت:

چرا بیمارستان... هزینه درمان خانم رو نصف هزینه یک مرد حساب نکرد...؟

کاش چوپان قاضی میشد

مقاله نامه ۸۷ آزادی سندیکاها و حمایت از حقوق سندیکایی

بخش اول: آزادی سندیکاها

ماده ۱: هر یک از کشورهای عضو سازمان بین المللی کار که این مقاله نامه در باره آنها لازم الاجرا است، متعهد به اجرای مقررات زیر است.

ماده ۲: کارگران و کارفرمایان بدون هیچ گونه تبعیضی می توانند آزادانه و بدون اجازه قبلی، سازمانهای خود را تشکیل دهند یا به سازمانهای موجود بپیوندند، به شرط آنکه اساسنامه های مصوب را رعایت کنند.

ماده ۳: ۱ - سازمانهای کارگری و کارفرمایی حق دارند آزادانه اساسنامه و آئین نامه های خود را تدوین کنند؛ نمایندگان خویش را برگزینند؛ چگونگی اداره امور و فعالیت خود را تنظیم کرده و برنامه عملی خویش را اعلام کنند.

۲ - مقامات دولتی باید از هر گونه مداخله ای که منجر به محدودیت این حق یا اشکال در اجرای قانونی آن شود، خودداری کنند.

ماده ۴: سازمانهای کارگری و کارفرمایی را نمی توان با احکام اداری منحل یا توقیف کرد.

ماده ۵: سازمانهای کارگری و کارفرمایی از حق تشکیل اتحادیه برخوردارند و حق آن را دارند که به سازمانهای بین المللی کارگری و کارفرمایی بپیوندند.

ماده ۶: مفاد مواد ۲ و ۳ و ۴ این مقاله نامه اتحادیه ها و کنفدراسیونهای متشکل از سازمانهای کارگری و کارفرمایی را نیز شامل می شود.

ماده ۷: شخصیت حقوقی سازمانهای کارگری و کارفرمایی و نیز اتحادیه ها و کنفدراسیون های آن نباید مشروط به شرایطی شود که ناقض مفاد مواد ۲، ۳ و ۴ این مقاله نامه گردد.

ماده ۸: ۱ - سازمانهای کارگری و کارفرمایی ضمن برخورداری از حقوقی که این مقاله نامه برای آن ها قائل است، مانند همه اشخاص و مجامع متشکل موظفند قوانین جاری را رعایت نمایند.

۲ - قوانین کشورها نباید به مفاد تصریح شده در این مقاله نامه خللی وارد آورد یا اجرای آن ها را با مشکل روبرو سازد.

ماده ۹: ۱ - تدابیر لازم برای تامین و اجرای تصمیمات و تعهدات تصریح شده در این مقاله نامه درخصوص نیروهای مسلح، باید در حدود قوانین هر کشوری پیش بینی شود.

۲ - بر اساس اصول و مفاد مقرر در بند ۸ ماده ۱۹ اساسنامه سازمان بین المللی کار، تصویب این مقاله نامه توسط اعضا، هیچ تاثیری در قوانین، احکام عرف و قراردادهای نافذ و معتبر موجود که متضمن تصمیمات و تعهدات پیش بینی شده در این مقاله نامه در باره نیروهای مسلح باشد، نخواهد داشت.

ماده ۱۰: در این مقاله نامه مراد از اصطلاح سازمان، هر سازمان کارگری یا کارفرمایی است که به منظور توسعه و حفظ منافع کارگران یا کارفرمایان تاسیس شده باشد.

بخش دوم: حمایت از حقوق سندیکاها

ماده ۱۱: هر عضو سازمان بین المللی کار که متعهد اجرای این مقاله نامه باشد، موظف است تمام اقدامات لازم را برای تامین حقوق سندیکایی و استفاده آزادانه کارگران و کارفرمایان از این حقوق به عمل آورد.

استفاده از اقتدار و نتایج آن!

استفاده از اقتدار بیش از حد، چه در خانواده یا مدرسه یا اجتماع سبب بروز خشم در افراد می‌شود. در این شرایط آدم‌ها می‌خواهند انتقام بگیرند و عصیان کنند و اگر فرصت پیدانکنند در جای دیگری آن را تلافی می‌کنند. وقتی کودک از حیث عقلی قادر به مذاکره نیست، پدر و مادر در نقش اولیای او عمل می‌کنند و بدون اجازه گرفتن از او برایش تصمیم می‌گیرند، مثلاً کودک را واکسن می‌زنند یا داروی تلخ به خوردش می‌دهند، اما به تدریج که بچه بزرگ می‌شود، پدر و مادر باید کمتر از ابزار قدرت استفاده کنند و به روش گفتگو و متقاعدسازی منطقی و عقلانی رو آورند و او را به سمت «بالغ» شدن پیش ببرند. همین روند در اجتماع هم وجود دارد، یعنی به طور طبیعی استفاده زیاد از قدرت و گفتمان اقتدار باعث خشم ملت نسبت به نهادهای قدرت می‌شود. این خشم و عدم اعتماد سبب می‌شود که مردم در هر موقعیتی که بتوانند و مجالی بیابند قانون‌شکنی کنند. حتی اگر این کار به ضرر خود آن‌ها باشد.

نهادهای حکومتی سال‌های سال است که برای خود جایگاه ولایت نسبت به مردم قایل هستند، در حالی که این نهادها باید وکیل مردم باشند، اگر این نقش به نقش تصمیم‌گیری برای مردم تبدیل شود و نهاد تصمیم‌گیرنده به جای متقاعدکردن مردم و احترام به حریم شخصی آن‌ها بخواهد اعمال زور کند، مردم در جای دیگری مانند رانندگی تخلیه خشم می‌کنند. بنابراین، شاید بتوان گفت اولین قدم در راه ایجاد جامعه‌ای به هنجار آن است که نهادهای قدرتی که مسئولیت اداره جامعه بر عهده آن‌ها گذاشته شده، از «حدود حداقلی» مرزهای قانونی خود فراتر نروند و بیش از حدی که قانون برای آن‌ها تعیین کرده، از ابزار زور استفاده نکنند.

این ملت که از منظر تحلیل رفتار متقابل همچون کودکانی هستند که در نظام کلان ما برنامه‌ای برای بالغ شدنشان پیش‌بینی نشده بنابراین یا مطیع محض هستند یا عصیان‌گر، همین افراد هم وقتی قرار باشد در مسند قدرت قرار گیرند این چرخه معیوب را باز تولید می‌کنند، یعنی در جامعه ما صاحبان قدرت نیز در وضعیت «بالغ» قرار ندارند.

اگر تنها یک بار می توانیم زندگی کنیم، بگذار رزمندۀ جسوری باشیم که تمام جان و روان خود را ایثار می کند.

بگذار در کنار انسان هایی بایستیم که به اندیشه ها و آرمان هایشان عشق می ورزند.

بگذار فرزندانمان چون داستان زندگی ما را آغاز به شنیدن می کنند به وجد و سرور آیند و فرجامش را، اما، به چشمان پوینده آن هابسپاریم.

جهان و نظام حاکم بر آن، هموردی بس قدرتمند است، ولی من نیز با تمام توان به نبرد با آن برخاسته ام. نبردی بس دشوار و طاقت فرسا که وسوسه تسلیم بر آن راه ندارد.

جولیان آسانژ

جولیان آسانژ از طریق ویکیلیکس اطلاعاتی را که در اختیار داشت به جهانیان ارزانی داشت. این کار او به مذاق سرمایه داران جهان خوش نیامد و او را به زندانی در انگلیس برده اند. او به آزادی دسترسی به اطلاعات اعتقاد دارد و مراکزی چون سازمان های امنیتی این کار او را بر نتابیدند.

نولیبرالیسم فرزندان ما را این چنین می خواهد

کیسه پرنج کیف مدرسه دانش آموزانی
است که کشورشان بین ۷ تا ۹ درصد
منابع دنیا را در اختیار دارد